1952
ଅକ୍ଟୋବର 24

ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର୍ ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍

ମୁରାରୀ ଲାଲ୍ ହରି ରାମ୍

ବନାମ

ମାରୱାରୀ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍

[ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆୟର୍ ଏବଂ ଭଗବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ପେପ୍ସୁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ (2005 ର X), ଧାରା 52, 116- ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟ ବିଚାରକ ବର୍ଗ ଫର୍ମାନ୍, 1999- ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ - ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର- ଯେବେ ଆବଶ୍ୟକ- ଅଧ୍ୟାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ- ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ- ଖାରଜ ଆଦେଶର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ- ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା- ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନର ଅଧିକାର- ନିହିତ ଅଧିକାର- ଆଇନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବ ।

2005 ର ପେପ୍ସୁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ X ର (1948-1949) ଧାରା 116 ହେଉଛି ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିୟମ ଯାହା ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୂହରୁ ସଂଘରେ ସମାନ ମାନ୍ୟତା ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏବଂ ଶେଷୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ନୂତନ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଧାରାର ଶେଷ ଭାଗରେ ଯାହା ବିଚାର କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଆରମ୍ଭ, ଏବଂ ଏହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେଉଁସବୁ ଅଧିକାର ଉପୁଜିଛି କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉପୁଜିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ସେ ସବୁ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା କରାଯିବ । ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ନିହିତ ଅଧିକାରକୁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ଅପସାରଣ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଯେଉଁ ମତ ଅଛି ତାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧାରାରେ କିଛି ବି ନାହିଁ ।

1999 ମସିହାର ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟ ବିଚାରକ ବର୍ଗ ଫର୍ମାନ୍ ଅଧୀନରେ, କେବଳ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ପାଇଁ ପଟିଆଲା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । 2005 ର ପେପ୍ସୁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ X (1948-49) ଅନୁଯାୟୀ, ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152ରେ, 2 ଫେବୃଆରୀ, 1950ରେ ପରିସମାପନ ବିଚାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1946ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶରେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଖାରଜ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ କରାଯାଇଥିବା ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଅଭାବରୁ 1 ମେ, 1950 ରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ରେ, ଦେୟ ଆଦେଶଗୁଡିକ 18 ଜାନୁଆରୀ, 1949 ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଆଦେଶଗୁଡିକର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡିକୁ 3 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1949 ରେ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଅଭାବରୁ ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ବିଚାର କରା ଯାଇଥିଲା ଯେ (କ) ଯେହେତୁ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକର କ୍ରମାନୁବୃତ୍ତି ନଥିଲା, ବରଂ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱଭାବରେ ଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଆଦେଶ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା, ସେବେ ଏହା ସେତେବେଳର ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା, ଯଥା, 2005 ର ପେପ୍ସୁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଏବଂ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଅଭାବରୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରିବା ଠିକ୍ ଥିଲା;

(ଖ) ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେହେତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟ ବିଚାରକ ବର୍ଗ ଫର୍ମାନ୍, 1999 ଆଇନ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା, ଦେୟ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ବିନା ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଥିଲା; ଏହି ନିହିତ ଅଧିକାରକୁ ଆଇନରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଅପସାରଣ କରାଯାଇପାରି ନଥିଲା, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ

1952

ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର୍ ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆୟର୍

ଏପରି ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିନଥିଲା, ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 116 ରେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନଥିଲା ଯେ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଯାହାକି ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ନିପୁଣତା ନାହିଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରିଲା ତାହା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଥିଲା ।

ଔପନିବେଶିକ ଚିନି ବିଶୋଧନ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ବନାମ ଇରଭିଙ୍ଗ [1905] ଏ. ସି. 369 ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା: 1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152, 167 ଏବଂ 167A । ପଟିଆଲା ଏବଂ ପଟିଆଲା ସ୍ଥିତ ପୂର୍ବ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ସଂଘ (ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ତେଜା ସିଂହ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ଚୋପ୍ରା) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 1950 ମସିହାର ଏଲ. ପି. ଏ. ଆର. ଆଇ. ଏ. ଓ. ସଂଖ୍ୟା 34 ଏବଂ 2005 ମସିହାର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 493/494 ଦ୍ୱାରା 1950 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 25 ଏବଂ ମେ 1 ତାରିଖରେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ରାୟରୁ ଏହି ଆବେଦନଟି କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ରଙ୍ଗ ବିହାରୀ ଲାଲ୍* (ତାଙ୍କ ସହିତ *ରାମ ନିବାସ ସାଙ୍ଘୀ*) ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଉଦୟ ଭାନ୍ ଚୌଧୁରୀ* ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ପାଇଁ *ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦାସ କୌଶଲ୍* ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ପାଇଁ *ରାମ ନିବାସ ସାଙ୍ଘୀ* ।

1952. ଅକ୍ଟୋବର 24 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆୟର୍ - ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ସେଗୁଡିକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ର

ଧାରା (1) ର ଉପ-ଧାରା (ଗ) ଅନୁଯାୟୀ ପଟିଆଲା ସ୍ଥିତ ପେପ୍ସୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ଏବଂ ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା, ମାରୱାରୀ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ (1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ) ଏବଂ ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ (ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ) ର ପରିସମାପନରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ଆସିଅଛି । ସରକାରୀ ନିକାଶକାରୀ ଅଂଶଦାରୀଙ୍କ ତାଲିକା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆଇନ ତଥା ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ପରିସମାପନ ବିଚାରକ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପରେ, ଜୁନ୍ 4,1946 ରେ, 1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଏବଂ 18 ଜାନୁଆରୀ, 1949 ରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ ଦେୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଦେୟ ଆଦେଶର ସଠିକତା ଏବଂ ବୈଧତାକୁ ସରକାରୀ ନିକାଶକାରୀ ଏବଂ ଅଂଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରି କରାଯାଇଥିଲା । ପରିସମାପନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ନିକାଶକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଟ. 4,762-13-3 ଦିଆଯିବାକୁ ଆଦେଶ କରା ଯାଇଥିବା ତୁଳନାରେ, ଟ. 24,005-7-3 ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା । ନ୍ୟାୟିକ କମିଟିରେ ଅଂଶଦାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ ପରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ ମିଆଦ ପୁରିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ରାୟକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରିସମାପନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଥିଲା 1949 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 6 ତାରିଖ ଦିନ ।

ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ, ଅଂଶଦାରୀଙ୍କ ନାମ ଅପସାରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପରିସମାପନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଆଦେଶ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ପରେ, ନ୍ୟାୟିକ

କମିଟି, ପଟିଆଲା ଏହି ମାମଲାକୁ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରିସମାପନ ବିଚାରକ 18 ଜାନୁଆରୀ, 1949 ରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଟଙ୍କା 8,191-0-9 ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ମୁରାରୀ ଲାଲ-ହରି ରାମ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, 1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଆବେଦନକାରୀ, 2 ଫେବୃଆରୀ, 1950 ରେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 152 ଅଧୀନରେ ପରିସମାପନ ବିଚାରପତି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କର୍ତାର ସିଂହଙ୍କ ଆଦେଶର ସଂଶୋଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ଆକସ୍ମିକ ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଅବହେଳାରୁ ଏକ କିରାଣୀୟ କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ତ୍ରୁଟି ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ସେହି ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଟ. 21,805-7-3 ର ସଠିକ୍ ସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଟ. 24,005-7-3 ଧନରାଶି ବକେୟା ଭାବରେ ନିଆଯାଇଥିଲା । 1950 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 16 ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିବା ଆଦେଶରୁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ନ ମିଳିବାରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ 1950 ମସିହା ମେ 1 ତାରିଖର ଅଟେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି: "ଆମ୍ଭେ ନିକଟରେ *ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ବନାମ ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର୍ ଅଫ୍ କମର୍ସ, ଲିମିଟେଡ୍*, ଏଲ୍. ପି. ଏ. 2005 (ପେପ୍ସୁ) ର 493 ଏବଂ 494 ସଂଖ୍ୟା ମାମଲାରେ ରାୟ ଦେଇଛୁ ଯେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ମାମଲାଟି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଲେଖା ଯାଇଥାଏ, ତାହା ବିନା ଏକକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶରୁ କୌଣସି ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ" । ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ସେ ଆବେଦନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି

ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସୀମିତ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ବନାମ ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍, ଏଲ. ପି. ଏ. 2005 (ପେପ୍ସୁ) ର 493 ଏବଂ 494 ସଂଖ୍ୟା ମାମଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ସୂଚିତ କରେ ଯାହା ଠାରୁ 1951 ର ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ଆସିଅଛି । ସେଠାରେ, ପରିସମାପନ ବିଚାରକଙ୍କ ଦେୟ ଆଦେଶରୁ ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ସମାନ ଆଧାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କଠାରୁ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

1951 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ମାମଲା ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟର 2005 ର ଅଧ୍ୟାଦେଶ X ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟ ବିଚାରକ ବର୍ଗ ଫର୍ମାନ୍ ଇ ଶାହୀ, 1999, ବିକର୍ମି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ଯାହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଫର୍ମାନ୍ ଧାରା 44 ଅନୁଯାୟୀ, ମାମଲାଟି ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର କେବଳ ସେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗରେ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ନୁହେଁ । ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନ 2 ଫେବୃଆରୀ, 1950 ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି । ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶର ସଂଶୋଧନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ଆଦେଶ ଉପରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଉପରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ । ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନଟି ସେଥିରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମାନୁବୃତ୍ତି ଅଟେ ବୋଲି ଥିବା ମତର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱଭାବର ଅଟେ, ଯଦିଓ ଏହା ସେହି ଆଦେଶ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହାର ସଂଶୋଧନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସେହି

1952
ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର୍ ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆୟର୍

ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ଯାହା ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ 2005 ର ପେପ୍ସୁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ X ଅଟେ, ଏବଂ ଯାହା ଧାରା 52 ରେ, ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ବୋଲି କହିଅଛି । ଏହି ଧାରାଟି ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ରହିଅଛି:

"ଆଇନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାର ଶୁଣାଣି କରିବେ; ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ ହେବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବା ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହି ମାମଲା ଆବେଦନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ" ।

ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଟିର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ସେଥିରେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଟିକୁ ଆବେଦନ କରିବାର କୌଣସି ନ୍ୟସ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ଅଗଷ୍ଟ, 1948 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ଅପସାରଣ କରା ଯାଉଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଏହିକି ଯେ, ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାର ଆବେଦନ ଯୋଗ୍ୟତା ନେଇ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନ ମିଳେ, ତାହା ଆମ ମତରେ ଠିକ୍ ।

1951ର 167 ଏବଂ 167A ସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଚାର ରହିଛି । ପରିସମାପନ ବିଚାରକଙ୍କ ଦେୟ ଆଦେଶ 18 ଜାନୁଆରୀ, 1949 ରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 19 ଫେବୃଆରୀ, 1949 ରେ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇଁ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମାର୍ଚ୍ଚ 3, 1949 ରେ ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖରେ, ପଟିଆଲା ରାଜ୍ୟ ବିଚାରକ ବର୍ଗ ଫର୍ମାନ୍ 1999 ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିନା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରରେ ଦେୟ ଆଦେଶର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା । ଆଇନରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରି ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ପାଇଁ କହି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ 2005 ର ଅଧ୍ୟାଦେଶ X (1948-49) ର ଧାରା 116 ରେ ଏହାର ବିପରୀତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ସେହି ଧାରାର ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି:

"ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମା, ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ, ସଂଶୋଧନ, ଆବେଦନ, ସମୀକ୍ଷା, ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଦେୱାନୀ ହେଉ କିମ୍ବା ଫୌଜଦରୀ, ସଂଘରେ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ଯଥାକ୍ରମେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହେବ;ଏବଂ ସଂଘରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଏପରି ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମା, ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ, ସଂଶୋଧନ, ସମୀକ୍ଷା, ସମ୍ପାଦନ, ଆବେଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାନ ଅଧିକାରିତା ରହିବ, ଯେପରିକି ସେପରି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିମ୍ବା ସେପରି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜାରି ରହିଥିଲା" ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିୟମାବଳୀ ଅଟେ ଯାହା ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୂହରୁ ସଂଘରେ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରଖିବା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି । ଏହା କୁହେ ନାହିଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଧାରାର ଶେଷ ଭାଗରେ ଯାହା ବିଚାର କରାଯାଇଛି ତାହା ଏକ ଆନୁମାନିକ ଆରମ୍ଭ, ଯଦି ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଧାରାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉପୁଜିଥିବା କିମ୍ବା ଉପୁଜିବା ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ସଂଘୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ । ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ନିହିତ ଅଧିକାରକୁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ଅପସାରଣ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଯେଉଁ ମତ ଅଛି ତାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧାରାରେ କିଛି ବି ନାହିଁ । *ଔପନିବେଶିକ ଚିନି ବିଶୋଧନ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ବନାମ ଇରଭିଙ୍ଗ୍*[1] ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ

[1] [1905] ଏ.ସି. 369.

1952

ଗଣପତ୍ ରାୟ ହୀରାଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଅଗ୍ରୱାଲ୍ ଚାମ୍ବର୍ ଅଫ୍ କମର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆୟର୍

ହେଉଅଛି, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶ ଯେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅନିପୁଣ ଅଟେ, ତାହା ଆମ ମତରେ ଭୁଲ ଅଟେ ।

ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ 1951 ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ 1951ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 125 ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *ମୋହନ ବିହାରୀ ଲାଲ୍* ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *କୁନ୍ଦନ୍ ଲାଲ୍ ମେହେଟ୍ଟା* ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 167 ଏବଂ 167A ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *ନୌନିତ୍ ଲାଲ୍* ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 152 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *ମୋହନ ବିହାରୀ ଲାଲ୍* ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।